

fremad og gøre det til et større og mere frugtbringende Erhverv, end det nu er? Ja, dersom man vil spørge derom, saa ved jeg ikke, at der gives noget andet Samlingspunkt, derfor end „Danst Fiskeriforening“. Fra Regeringens Side have vi ikke noget Organ, som synes at have paataget sig et saadant Hverv. Der er, mig bekendt, ingen andre før Tiden end „Danst Fiskeriforening“. Man kan nævne enkelte mindre lokale Fiskeriforeninger, som imidlertid dog „Danst Fiskeriforening“, som det synes med Held, har søgt at knytte til sig, saa at de gaa ind som Led i „Danst Fiskeriforening“, om de end vedblive, at bestaa som lokale Foreninger. Danst Fiskeriforenings Lov have ganske særegne Bestemmelser, til Ordningen af et saadant Forhold, og jeg tror altsaa, at man maa betragte „Danst Fiskeriforening“ i Sandhed som det Midtpunkt, hvor saadanne Bestræbelser ere koncentrerede, der sigte til Udbidelse af Fiskeriet og overhovedet sigte til Foranslætninger, som kunne fremme Fiskeriet og Fiskernes Erhverv. Der er, mig bekendt — og jeg tender dog ikke saa lidt til den Slags Forhold — ingen andre end „Danst Fiskeriforening“, der tager sig af Sagen, fra den Side. Naar der nu er Spørgsmaal om, hvad en saadan Forening kan virke, hvad der overhovedet kan gøres for at fremme Fiskernes Erhverv, og — jeg gentager bestandig: inden for den bestaaende Lovgivnings Ramme — bringe et større Udbytte, et større Erhverv ud af Fiskeriet, saa er der jo her netop ifølge den Skrivelse fra „Danst Fiskeriforening“, som er refereret i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget, Spørgsmaal om Ferskvandsfiskeriet. Det er bekendt, det er noget, som enhver ved, der har gjort sig fortrolig med Beretningerne fra tidligere Aarhundreder om Ferskvandsfiskeriet, at dette har spillet en meget stor Rolle i sin Tid, saa at endogaa, indtil for faa Aarhundreder tilbage de Fisk, der hentes fra Ferskvand, udgjorde et meget væsentligt Næringsmiddel for Befolkningen. Dette er gaaet tilbage, ganske vist af flere Grunde; for det første, fordi det forbedrede Landbrug i ikke ringe Grad har indskrænket Vandarealerne ved Tørlægninger, Afgrøftninger og desl., og dernæst ogjaa, fordi Landbruget i den Grad har lagt Beslag paa Kræfterne og paa Om-

tanke, at man har forsømt Ferskvandsfiskeriet, saa at der saa at sige ikke er blevet Tid eller Plads tilovers til at tænke paa det og at udvikle det. Der er imidlertid i vort Land ganske betydelige Ferskvandsarealer, som, naar Fiskeriet blev plejet og drevet paa en rationel Maade, kunde give en ganske anden og langt betydeligere Indtægt, end det er Tilfældet nu, da de saa at sige saa Lov til at passe sig selv, da ingen tager sig af dem, og enhver handler paa egen Haand, det vil sige: tager saa meget, han kan saa, naar han overhovedet lægger sig efter at fange Fisk i saadanne Bunde. Der bliver da Spørgsmaal om, hvorvidt dette kan blive anderledes. Man maa erindre, at Fiskeriloven af 5te April 1888 kun i meget ringe Grad beskæftiger sig med Ferskvandsfiskeriet, og at navnlig det allerreste af, hvad der skal gøres for dette Fiskeri, er overladt til privat Initiativ. Der er vel en Bestemmelse i Fiskeriloven om, at det er offentlig Paatale undergivet at forhandle Fisk, som ere fangede til Tider, og i Bunde, hvor saadant er forbudt, men dette er, dersom jeg ikke fejler, hvad jeg ikke tror, jeg gør, egentlig den eneste Kontrol, der fra det offentlige Side pves mod Ferskvandsfiskeriet, ellers er alt overladt til privat Initiativ, ligesom ogsaa Spørgsmaal er overladt til de private, ifølge Fiskerilovens § 60. Ferskvandsfiskeriet er altsaa et Felt, der, om jeg saa tør sige, ligger hen som Stedbarn, men det er et Felt, paa hvilket der kan gøres overordentlig meget, saa snart det bliver taget under fornuftig Behandling og en nogenlunde rationel Drift. Man behøver jo sikkerlig kun at gøre vedkommende Grundejere og andre opmærksomme paa den Fordel, de kunne drage ud af Ferskvandet med Hensyn til Fiskeri og at vise dem, hvorledes det kan gøres, før at det, saaledes som det følger af den menneskelige Natur, skal være tilfrætteligt til, at de se deres egen Fordel lige for Øje, og de saa beskæftige sig dermed og følge de Anvisninger, som gives. Tør jeg nævne et enkelt Eksempel fra Nutiden paa, hvilket Udbytte en saadan Ferskvandsfiskeri kan give! Da Lammefjorden blev inddæmmed, blev der, som i de allerfleste Fjorde, der inddæmmedes, paa det bedste af den en Sø tilbage, der naturligvis nu i Aarenes Løb er bleven til en Ferskvandsfiskeri.